

tilbealte, og jeg troer altsaa, at man skal være meget varfsom med at paalægge dem Byrder, som dog i og for sig ikke ere communale, men ere af en heelt anden Art. De ærede Herrer, som udtalte sig i den Retning, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) og det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgtreds (Nee), synes ogsaa at have en noget forskjellig Opfattelse af, hvorledes dette skulde være. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgtreds nærmest tænkte paa en Sognecommunalbestyrelse, at han vilde have, at Sogneraadene skulde føre Tilsyn med de Umyndiges Midler. Jeg veed ikke, hvorledes det ærede Medlem tænker sig dette udført, og i Forbindelse dermed at faae nogenstomhelst Art Sikkerhed tilvejebragt. Jeg veed virkelig ikke, hvorledes det ærede Medlem har tænkt sig Forholdet ordnet; naar man skulde have saa smaa Kredse, skulde det da være den Commune, hvori Pantet var, der skulde give Sikkerheden, eller skulde det være den Commune, hvorfra Ublaant skete, der skulde indestaae for de Umyndiges Midler? Derom udtalte det ærede Medlem sig ikke, og det forekommer mig, at det er noget vanskeligt at faae Klarhed i saa Henseende. Dertil kommer, at Forholdet jo er høist forskjelligt i Landcommunerne; der gives jo endnu ikke saa faa Communer, hvor det Hele er Fæstegods, og som ikke staae i synderligt Forhold til de Communer, hvor Aaenene gaae hen, thi i disse Communer kan intet Aaen optages af Umyndiges Midler, der kan vel gaae Penge ud deraf, men der kan intet Aaen optages. I det Hele vil der komme Forhold frem, som jeg ikke troer, at den ærede Taler har gjort sig rigtig klar, idetmindste lod han sig ikke forlyde dermed. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgtreds vilde derimod have, at det skulde være Amtsrådene, der skulde have med Bestyrelsen at gjøre (Winther: Ja med Tilsynet), ja med Tilsynet og med Ansvar. Dette lader sig ganske vist noget bedre gennemføre, efter som Kredsene der ere noget større, og det ærede Medlem hittede ogsaa, at der paa denne Maade kunde stiftes nogen Sikkerhed tilveie, men da han skulde til at

siige os, hvorledes den skulde komme frem, forekom det mig, at han var uhyre uklar i sine Udtalelser. Det ærede Medlem sagde, at disse Amtsoverformynderier kunne jo gjensidig erstatte hverandre de Tab, der maatte lides, men det var saa løselig henkastet, at jeg troer, at der er et uhyre langt Spring deraf og til at faae det realiseret. En saadan gjensidig Erstatning fra det ene Overformynderi til det andet vilde det vistnok være overmaade vanskeligt at træffe nogenlunde retfærdige og nogenlunde gennemførlige Bestemmelser om. Jeg troer derfor, at hele denne Tanke om den communale Bestyrelse af Umyndiges Midler, hvor smuk den end i visse Retninger kan være, dog har den Mangel ved sig, at den baade vil være meget besværlig for dem, som skulde have med disse Sager at gjøre, og heller ikke let vilde kunne bringes til at give nogenstomhelst Sikkerhed for de Umyndiges Midler, hvilket derimod efter Forslaget, som det foreligger, jo vil kunne tilvejebringes, og uden at det stæer paa Andres Bekostning end selve de Umyndiges. Naar jeg skulde gjøre nogen Udsættelse paa Lovudkastet og udtale mig om Punkter, som jeg kunde ønske forandrede, saa er det Bestemmelsen i § 8 med Hensyn til Sammensætningen af Aaenbestyrelserne, som jeg ogsaa finder er en saadan, at de stedlige Interesser ere noget svagt repræsenterede, og dernæst forekommer det mig ogsaa, at Bestemmelserne om Ublaant ere for vage med Hensyn til de stedlige Interesser. Det er saaledes et Udtryk, som giver Rum næsten for enhver Fortolkning, naar det hedder, „de Midler, der ublaanes af Overformynderierne, fordeles saa vidt muligt paa samtlige Amter i samme Forhold osv.“ Dette „saa vidt mulig“ er et Udtryk, der tillader en meget vid Fortolkning, og jeg troer dog, at man maatte kunne træffe et andet Udtryk, som mere præciserede det, der menes.

**Winther:** Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

**Formanden:** Det ærede Medlem har Ordet.